

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **Mgr. P. K.**
zastoupen JUDr. Pavlem Pokorným, advokátem
se sídlem v Hradci Králové, Veverkova 1343/1

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 21. 4. 2017 2016, č. j. 630 506 1158/3015-PB, o invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 2. 11. 2016, č. j. R-2.11.2016 - 422/630 506 1158 (dále také jen „prvoinstanční rozhodnutí“) Česká správa sociálního zabezpečení (dále také jen „ČSSZ“) v souladu s ustanovením § 56 odst. 1 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“) rozhodla tak, že žalobci náleží od 12. 10. 2012 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle ustanovení § 39 odst. 1 a odst. 2 písm. b) zdp, neboť

podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále také jen „OSSZ“) Hradec Králové ze dne 28. 8. 2012 již žalobce není invalidní ve třetím stupni invalidity podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zdp, ale je invalidní ve druhém stupni invalidity podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50%. Současně bylo rozhodnuto podle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, že tento invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně zůstává beze změny, takže invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně náleží ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně. Žalovaná uvedla, že tímto rozhodnutím realizovala rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 8. 2016, č. j. 29 Ad 14/2014-104.

2. Uvedené rozhodnutí napadl žalobce námitkami.
3. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 21. 4. 2017 žalovaná rozhodla o námitkách žalobce tak, že výrokem I. zčásti změnila prvoinstanční rozhodnutí ze dne 2. 11. 2016 tak, že v souladu s ustanovením § 56 odst. 1 písm. d) a c) ve spojení s ustanoveními § 39 odst. 2 písm. b) a § 41 odst. 3 zdp žalobci od 12. 10. 2012 snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, přičemž konstatovala, že invalidita je následkem pracovního úrazu ze dne 1. 5. 1986. Výrokem č. II ve zbývajících částech potvrdila prvoinstanční rozhodnutí a námitky zamítla.
4. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná zrekapitulovala historii invalidity žalobce. Uvedla, že žalobce utrpěl dne 1. 5. 1986 pracovní úraz. Pro jeho následky byl uznán plně invalidním a rozhodnutím ze dne 28. 4. 1987 byl mu přiznán invalidní důchod. Na základě rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 10. 1990 byl žalobci rozhodnutím žalované ze dne 25. 2. 1993 přiznán invalidní důchod úrazový podle § 29 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, a to s účinností od 13. 5. 1989. Dle tehdy platné právní úpravy se jednalo o plný invalidní důchod.
5. Žalovaná dále vysvětlila, že s účinností od 1. 1. 2010 došlo ke změně legislativy. Zákon o důchodovém pojištění namísto částečných invalidních důchodů a plných invalidních důchodů zavedl tři stupně invalidity podle míry poklesu pracovní schopnosti [§ 39 odst. 2 písm. a) až c)]. Všechny plné invalidní důchody byly automaticky považovány za invalidní důchody pro třetí stupeň invalidity. V důsledku této legislativní změny bylo po 1. 1. 2010 provedeno nové posouzení všech poživatelů invalidních důchodů pro účely stanovení stupně jejich invalidity. Týkalo se to i žalobce, u něhož byla dne 28. 8. 2012 provedena OSSZ Hradec Králové kontrolní lékařská prohlídka se závěrem, že není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50%.
6. Na stranách 2 až 4 rozhodnutí žalovaná shrnula následné posouzení zdravotního stavu žalobce v rámci námitkových a soudních řízení od rozhodnutí žalované ze dne 11. 9. 2012, kterým byl žalobci s účinností od 12. 10. 2012 snížen invalidní důchod dosud přiznaný pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Současně bylo stanoveno, že podle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., platí, že byl-li plný invalidní důchod přiznán před 1. lednem 2010 a při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009 je zjištěn takový stupeň

invalidity, který má za následek snížení výše invalidního důchodu, sníží se výše invalidního důchodu až od třinácté splátky tohoto důchodu splatné po dni konání této prohlídky. Protože u žalobce byla tato první kontrolní lékařská prohlídka provedena dne 28. 8. 2012, náleží mu invalidní důchod pro druhý stupeň invalidity nadále ve výši invalidního důchodu pro třetí stupeň invalidity, s tím, že o snížení výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně žalovaná následně rozhodne samostatným rozhodnutím. Rozhodnutí žalované ze dne 11. 9. 2012, jakož i rozhodnutí o námitkách ze dne 20. 11. 2012, byly soudem zrušeny, stejně jako další prvoinstanční rozhodnutí ze dne 7. 4. 2014 a rozhodnutí o námitkách ze dne 27. 6. 2014 (viz níže rekapitulace ve vyjádření žalované k žalobě). Zdravotní stav žalobce byl v těchto předcházejících řízeních všemi posudkovými orgány zhodnocen jako odpovídající druhému stupni invalidity podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp od 28. 8. 2012 pro zdravotní postižení podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., s konečnou mírou poklesu pracovní schopnosti 50%.

7. V rámci napadeného rozhodnutí žalovaná v námitkovém řízení opětovně posoudila a zhodnotila zdravotní stav žalobce posudkem lékaře ČSSZ ze dne 17. 1. 2017, dle jehož závěru je žalobce od 28. 8. 2012 dosud, invalidní ve druhém stupni invalidity. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo stanoveno zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40% (horní hranice), která byla vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky zvýšena o 10%, takže celkově činí 50%.
8. K námitce žalobce ohledně nepřipustné retroaktivity snížení stupně invalidity zpětně k roku 2012 žalovaná uvedla, že opakovaným podáváním žalob proti rozhodnutím vydaným v námitkových řízeních proti rozhodnutím žalované o snížení stupně invalidity od 28. 8. 2012, kterými byly realizovány rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové a následným rušením obou rozhodnutí ČSSZ soudem z důvodu, který dle žalované nemá vliv na podstatu věci (tj. stanovení ve výroku rozhodnutí, že se jednalo i o invaliditu následkem pracovního úrazu), když všechny lékařské posudky včetně posudků posudkových komisí ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále také jen „PK MPSV ČR“) shodně konstatovaly, že ode dne 28. 8. 2012, tedy od konání první lékařské prohlídky po roce 2009, žalobce nebyl invalidní ve třetím stupni invalidity, ale byl invalidní pouze ve druhém stupni invalidity, se celý případ neustále vrací do roku 2012, neboť se stále jedná o stejné správní řízení.

II. Obsah žaloby

9. V podané žalobě žalobce uvedl, že napadeným rozhodnutím bylo částečně vyhověno jeho námitkám, když bylo ve výroku rozhodnutí již správně uvedeno, že jde o invaliditu následkem pracovního úrazu, nebylo však vyhověno jeho námitce o nesprávnosti odnětí invalidity třetího stupně.
10. Žalobce namítá, že k tomuto odnětí došlo nesprávně zpětně na základě kontrolní lékařské prohlídky provedené OSSZ Hradec Králové dne 28. 8. 2012, což neodpovídá platným předpisům. Žalovaná nerespektovala pravomocné rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové (ze dne 14. 3. 2014, č. j. 29 Ad 3/2013-59 a ze dne 19. 8. 2016, č. j. 29 Ad 14/2014-104), kterými byla zrušena všechna dosavadní rozhodnutí žalované ČSSZ ve věci

změny stupně invalidity. Je toho názoru, že nabytím právní moci obou rozsudků došlo ke zrušení platnosti rozhodnutí ČSSZ o změně invalidity z třetího stupně na stupeň druhý, takže platí původní předchozí stav, tj. že jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně, což trvá i nadále. Žalovaná však opětovně rozhodla na základě stejného několik let starého posudku z roku 2012.

11. Žalobce namítá, že žalovaná měla posoudit jeho zdravotní stav ke dni vydání posledního rozhodnutí, tzn., že měl být vyhotoven nový aktuální posudek a nikoli posuzovat jeho zdravotní stav stále ke dni 28. 8. 2012. Napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále také jen „s. ř. s.“), dále namítá vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
12. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

13. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě odkázala na obě předchozí soudní řízení a zrekapitulovala skutkový stav věci.
14. Uvedla, že v rámci předchozích správních řízení nejprve vydala rozhodnutí o změně stupně invalidity bez uvedení skutečnosti, že invalidita žalobce byla v souvislosti s pracovním úrazem, následně tento údaj již uvedla, nikoliv však ve výrokové části rozhodnutí. Protože tím žalovaná nerespektovala první závazný právní názor vyslovený v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 3. 2014, č. j. 29 Ad 3/2013-59, vyhověl Krajský soud v Hradci Králové opětovně žalobě žalobce svým dalším rozsudkem ze dne 19. 8. 2016, č. j. 29 Ad 14/2014-104, a obě předchozí rozhodnutí žalované zrušil a uložil jí ve věci změny invalidity znovu rozhodnout a v novém rozhodnutí výslovně uvést, že žalobcova invalidita je v souvislosti s pracovním úrazem s tím, že vlastní posouzení a rozhodnutí o snížení stupně invalidity bylo správné, neboť ani soudem vyžádaným posudkem PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 6. 2. 2015 a posudkem PK MPSV ČR v Praze ze dne 14. 4. 2016, nebyl žalobce shledán invalidním ve třetím stupni invalidity, proto i nadále platí invalidita druhého stupně. Žalovaná namítla, že krajský soud v poslední citovaném rozsudku neuložil žalované, aby nejprve provedla novou kontrolní lékařskou prohlídku na příslušné okresní správě sociálního zabezpečení a až poté znovu ve věci rozhodla na podkladě nového aktuálního posudku. Během obou předchozích řízení o námitkách byl totiž vždy vyhotoven nový aktuální posudek a v přezkumných řízeních soudních dokonce vždy dva posudky PK MPSV ČR o zdravotním stavu žalobce od roku 2012 až do dne vydání toho kterého rozhodnutí, které bylo napadeno žalobou. Zdravotní stav žalobce byl postupně během těchto předchozích řízení opakovaně posuzován a ani v jednom případě nebyla zjištěna invalidita třetího stupně.
15. Žalovaná uvedla, že v nyní posuzovaném případě plně respektovala poslední závazný právní názor Krajského soudu v Hradci Králové vyslovený v jeho rozsudku ze dne 19. 8. 2016, č. j. 29 Ad 14/2014-104, když opětovně rozhodla o změně stupně invalidity žalobce od 12. 10. 2012 na podkladě posudku OSSZ Hradec Králové ze dne 28. 8. 2012 a

v rámci řízení o námitkách žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 21. 4. 2017 opravila prvoinstanční rozhodnutí o uznané invaliditě druhého stupně tak, že do výroku připsala údaj o souvislosti invalidity s pracovním úrazem ze dne 1. 5. 1986, neboť tento údaj byl opětovně nesprávně uveden pouze v odůvodnění rozhodnutí, když třetí stupeň invalidity nebyl u žalobce zjištěn ani novým posudkem vyhotoveným lékařem ČSSZ dne 17. 1. 2017 v rámci námitkového řízení.

16. Vzhledem ke skutečnosti, že všechna čtyři předchozí správní rozhodnutí žalované byla soudem zrušena (tj. prvoinstanční rozhodnutí ze dne 11. 9. 2012 a rozhodnutí o námitkách ze dne 20. 11. 2012, zrušené výše citovaným rozsudkem ze dne 14. 3. 2014, č. j. 29 Ad 3/2013-59; prvoinstanční rozhodnutí ze dne 7. 4. 2014 a rozhodnutí o námitkách ze dne 27. 6. 2014, zrušené výše citovaným rozsudkem ze dne 19. 8. 2016, č. j. 29 Ad 14/2014), musela žalovaná znovu rozhodnout na základě došlého „*Hlášení o snížení stupně invalidity u invalidního důchodu třetího stupně - datum přiznání důchodu před 1. 1. 2010*“, doručeného žalované dne 5. 9. 2012 spolu s podkladovým posudkem OSSZ Hradec Králové ze dne 28. 8. 2012. Všechny následně vyhotovené posudky se tedy musely vypořádat s posudkovým posouzením a přezkoumáním tohoto původního posudku OSSZ Hradec Králové ze dne 28. 8. 2012 ohledně změny stupně invalidity ke dni 28. 8. 2012. S ohledem na závěry tohoto původního posudku OSSZ proto žalovaná musela v rámci realizace rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 8. 2016, č. j. 29 Ad 14/2014-104, vydat nové rozhodnutí, a proto byl vyžádán a vyhotoven nový posudek ČSSZ ze dne 17. 1. 2017 o posouzení zdravotního stavu žalobce, jenž přezkoumal posudkový závěr OSSZ Hradec Králové ze dne 28. 8. 2012.
17. Protože žalobce nebyl ani podkladovým posudkem OSSZ Hradec Králové ze dne 28. 8. 2012 ani dalším posudkem ČSSZ ze dne 17. 1. 2017, uznán invalidním ve třetím stupni invalidity, vydala žalovaná zcela oprávněně prvoinstanční rozhodnutí ze dne 2. 11. 2016 o snížení výše invalidního důchodu a žalobou napadené rozhodnutí o námitkách, které je obsáhle a dostatečně odůvodněno včetně posudkové rozvahy a rekapitulace předchozích řízení o námitkách i řízení soudních.
18. Žalovaná k důkazu navrhla vyhotovení posudku u příslušné PK MPSV ČR a konečné rozhodnutí ve věci ponechala na úvaze soudu dle závěru posudku posudkové komise.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). O žalobě rozhodl při jednání.
20. V přezkumném řízení soud konstatoval k důkazu z lékařské dokumentace OSSZ Hradec Králové posudek o zdravotním stavu žalobce ze dne 28. 8. 2012, v němž po uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobce a odborných lékařských nálezů, z nichž bylo při posouzení zdravotního stavu vycházeno, byl učiněn lékařem OSSZ závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena ve výši 40% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu s odkazem na § 3 odst. 1 cit. vyhlášky zvýšena o 10% na celkových

- 50%. Dle učiněného posudkového závěru je žalobce invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zdp, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp.
21. Soud dále k důkazu konstatoval v rámci námitkového řízení vyhotovený nový posudek o invaliditě ze dne 17. 1. 2017 se stejným posudkovým závěrem (viz výše).
22. Z dávkového spisu žalobce soud konstatoval listinu „*Hlášení o snížení stupně invalidity u invalidního důchodu třetího stupně - datum přiznání důchodu před 1. 1. 2010*“. Z podacího razítka vyplývá, že uvedená listina byla žalované ČSSZ doručena zasílající OSSZ Hradec Králové dne 5. 9. 2012 spolu s posudkem této OSSZ ze dne 28. 8. 2012 – posudek o invaliditě – 1. kontrolní lékařská prohlídka po 1. 1. 2010.
23. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem, pro niž je typické, že v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. V rámci soudního řízení ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších přepisů).
24. Z uvedeného důvodu soud požádal PK MPSV ČR v Hradci Králové o vypracování posudku o zdravotním stavu žalobce. Posudek byl vyhotoven dne 30. 11. 2017. Při jednání dne 12. 7. 2018 soud provedl důkaz uvedeným posudkem, z něhož zjistil, že posudková komise zasedala v řádném složení za účasti odborné lékařky z oboru neurologie, zdravotní stav žalobce hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ Hradec Králové, námitkového řízení ČSSZ, a zdravotní dokumentace od praktického lékaře a odborných lékařských nálezů v nich obsažených a na základě vlastních odborných poznatků. Po vyhodnocení rozhodujících lékařských nálezů (v posudku citovaných) a uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobce posudková komise stanovila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti vleklý opakující se bolestivý bederně křížový syndrom s vyzařováním do levé dolní končetiny jako stav po pracovním úrazu dne 1. 5. 1986 a po operaci výhřezu bederní meziobratlové ploténky L3/4 se syndromem kaudy dne 29. 5. 1986 – FBSS (syndrom chybné operace zad) s reziduální paraparézou tibiální akcentovanou vlevo i s peroneální, dále popsána slabost a porucha citlivosti končetin, atrofie lýtky vlevo a další. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila ve shodě s lékařem OSSZ Hradec Králové (posudkem ze dne 28. 8. 2012) a lékařem ČSSZ (posudkem ze dne 17. 1. 2017) podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na horní hranici 40% (zohlednila dlouhodobost obtíží, nutnost časté léčby analgetiky a rehabilitace včetně ústavní). Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky tuto hodnotu zvýšila o 10% na celkových 50%.
25. V posudkovém zhodnocení a závěru posudková komise uvedla, že žalobce se kromě rozhodujícího zdravotního postižení léčí s alergickým bronchiálním astmatem, vysokým krevním tlakem (od roku 2002), cukrovkou 2. typu (od roku 2010), těžkou obezitou s BMI 41,7, poruchou metabolismu tuků a vleklým zánětem štítné žlázy se sníženou činností na substituci od roku 2006.
26. PK MPSV ČR po prostudování veškerých předchozích posouzení dospěla k závěru, že plná invalidita měla být žalobci snížena na částečnou invaliditu již za dva až tři roky po operaci, neboť hlavní příznaky syndromu kaudy (ochrnutí, poruchy funkce svěračů) byly

operačním zákrokem odstraněny. V této souvislosti uvedla, že podle dřívější právní úpravy, tj. do roku 1995 se hodnotil pokles pracovní schopnosti obecně, tj. k jakémukoliv zaměstnání. Posudková komise na důkaz tohoto svého závěru porovnála objektivní neurologické nálezy ze znaleckého posudku profesora MUDr. J., DrSc. ze dne 30. 3. 1987 a z neurologického nálezu ošetřujícího neurologa MUDr. M. ze dne 20. 8. 2012, tj. po 25 letech. Oba nálezy obsahují obdobná zjištění – zbytkovou parézu dolních končetin více vlevo, akrálně (noha) a poruchu citlivosti v dermatomech L5 a S1 oboustranně více vlevo. Posudková komise uvedla, že tento stav dlouhodobě odpovídá současnému hodnocení podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Nelze použít hodnocení dle položky 1d (tj. těžké funkční postižení), neboť nebyly prokázány závažné poruchy funkce svěřačů, nejsou přítomny závažné parézy, ale pouze akrální, svalové atrofie jsou pouze na levém lýtku, nejsou trvalé projevy kořenového dráždění, ale často recidivující (což odpovídá písm. c) cit. položky). Posudková komise uvedla, že závažným problémem u žalobce je obezita s BMI přes 40. Uvedený stav obezity odpovídá hodnocení podle kap. IV, položky 14b (nebyla prokázána dušnost) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v rozpětí 20-30%, přičemž byl již zohledněn při hodnocení základního postižení. Cukrovka a snížená činnost štítné žlázy jsou dobře kompenzovány léčbou a jsou posudkové méně významné.

27. Posudková komise dále přehledně zrekapitulovala historii posuzování zdravotního stavu žalobce od 8. 4. 1987, kdy mu byl přiznán plný invalidní důchod následkem pracovního úrazu ze dne 1. 5. 1986 až do dne 28. 8. 2012 (viz strany 8 až 9 citovaného posudku, v němž jsou chronologicky popsány výsledky všech provedených kontrolních lékařských prohlídek, na jejichž základě byla žalobci ponechána plná invalidita). Posudková komise uvedené posudky o ponechání plné invalidity označila za posudkové omyly, neboť nebyly prokázány závažné poruchy funkce svěřačů, závažné parézy ani výrazné svalové atrofie. Závěrem konstatovala závěry posudku lékaře OSSZ Hradec Králové ze dne 28. 8. 2012 (viz výše), s nimiž se ztotožnila.
28. Žalobce k posudku PK MPSV ČR Hradec Králové ze dne 30. 11. 2017 namítal, že nebyl zpracován v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s., tedy k datu vydání napadeného rozhodnutí. Uvedl, že žalobou je napadáno rozhodnutí žalované ze dne 21. 4. 2017, respektive prvoinstanční rozhodnutí ze dne 2. 11. 2016, ale posouzení jeho zdravotního stavu v posudku této posudkové komise je provedeno k datu 12. 10. 2012. Tím, že posudková komise neposoudila jeho zdravotní stav k datu 2. 11. 2016, porušila zákon.
29. Zástupce žalobce doplnil, že dle jeho názoru byl posudek PK MPSV ČR Hradec Králové ze dne 30. 11. 2017 vyhotoven čistě formálně. Posudková komise uvedený posudek zpracovala, aniž by žalobce viděla, tento ani nebyl k jednání posudkové komise předvolán. Dále zpochybnil závěry uvedeného posudku poukazem na stranu 9 posudku, kde je provedena rekapitulace posuzování zdravotního stavu žalobce od roku 2001 s tím, že všechny tam citované posudky, které stanovily či potvrdily plnou invaliditu žalobce, PK MPSV ČR Hradec Králové ve svém aktuálním posudku ze dne 30. 11. 2017 označila za posudkové omyly. Navrhl, aby posouzení zdravotního stavu žalobce bylo provedeno znalcem.
30. Zástupce žalobce dále s odkazem na své písemné podání ze dne 21. 5. 2018, nazvané „doplnění žaloby“ namítal, že žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že „byla všechna čtyři předchozí správní rozhodnutí žalované (z 11. 9. 2012, 20. 11. 2012, 7. 4. 2014 a 27. 6. 2014) krajským soudem zrušena, a proto musela o žádosti žalobce znovu rozhodnout na

základě došlého „Hlášení o snížení stupně invalidity u invalidního důchodu třetího stupně - datum přiznání důchodu před 1. 1. 2010, doručeného žalované dne 5. 9. 2012 spolu s podkladovým posudkem OSSZ Hradec Králové ze dne 28. 8. 2012.“ Uvedl, že uvedená listina má všechny znaky úředního rozhodnutí, neboť žalovaná jej musí respektovat a znovu podle něho rozhodnout a provést změnu invalidity ke dni 28. 8. 2012, tedy se zpětnou platností. Žalobce však výše uvedené „Hlášení o snížení stupně invalidity“ do dnešního dne neobdržel. Dle jeho názoru žalovaná nemohla rozhodnout o změně stupně invalidity ze třetího na druhý stupeň se zpětnou platností na základě kontrolní lékařské prohlídky a posudku o invaliditě ze dne 28. 8. 2012 či na základě neznámého rozhodnutí - „Hlášení o snížení stupně invalidity“.

31. Při jednání soud k důkazu z dávkového spisu konstatoval uvedenou listinu „Hlášení o snížení stupně invalidity“, doručenou žalované dne 5. 9. 2012.
32. Pověřená pracovnice žalované k uvedené listině uvedla, že v souvislosti se změnou právní úpravy v posuzování invalidity po roce 2010, kdy došlo k novému posouzení všech poživatelů invalidních důchodů pro účely stanovení stupně jejich invalidity, přikládala příslušná OSSZ k posudkům, u nichž došlo ke snížení stupně invalidity i tzv. „Hlášení o snížení stupně invalidity u invalidního důchodu třetího stupně - datum přiznání důchodu před 1.1. 2010“, které sloužilo jako průvodní dopis k uvedenému posudku s tím, aby ČSSZ správně rozhodla a zachovala výplatu důchodu ještě jeden rok, neboť podle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb. ke snížení výše invalidního důchodu mohlo dojít až od třinácté splátky důchodu. Jedná se tedy o interní tiskopis pro komunikaci mezi OSSZ a ČSSZ Praha.
33. Vzhledem k vzneseným námitkám a výhradám žalobce k posouzení jeho zdravotního stavu a z důvodu co největší objektivity, požádal krajský soud o vypracování tzv. srovnávacího posudku PK MPSV ČR v Brně. Posudek této posudkové komise byl vyhotoven po jejím jednání dne 9. 10. 2018 za účasti odborné lékařky z oboru neurologie, kterou byl žalobce vyšetřen. Učiněný posudkový závěr se neliší od posudku lékaře OSSZ Hradec Králové ze dne 28. 8. 2012, lékaře ČSSZ ze dne 17. 1. 2017 ani posudku PK MPSV ČR Hradec Králové ze dne 30. 11. 2017, tj. že žalobce byl od 28. 8. 2012 (resp. k datu 12. 10. 2012) invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 50% (40% navýšeno o 10%) odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Posudková komise v Brně po uvedení diagnostického souhrnu, popisu rozhodujících lékařských nálezů, rekapitulaci vývoje invalidity žalobce a dosavadního posudkového zhodnocení jeho zdravotního stavu uvedla, že po prostudování doložené zdravotní dokumentace souhlasí s posudkem PK MPSV ČR Hradec Králové ze dne 30. 11. 2017, který se detailně zabývá zdravotním stavem žalobce i celou posudkovou historií až k předmětnému datu 12. 10. 2012. Uvedla, že považuje za nadbytečné opakovaně detailně celý stav popisovat, neboť nenalezla nové medicínské ani posudkově rozhodné skutečnosti.
34. Nad rámec posudku PK MPSV ČR Hradec Králové doplnila, že žalobce byl v roce 2012 posuzován podle nových posudkových kritérií, které se odvíjely od legislativních změn v dané oblasti s platností od roku 2010, které přinesly oproti předchozímu právnímu stavu zpřísnění posudkových kritérií pro přiznávání invalidity u osob trpících vertebrogenními potížemi. Ty jsou hodnoceny podle vyhlášky č. 359/2009 Sb., v kapitole XIII, oddíle E, položkami 1a – 1d (tj. od lehkého až po těžké funkční

postižení). Zdravotní stav žalobce přitom odpovídal položce 1c, tedy středně těžkému funkčnímu postižení. Vzhledem k tíži uvedeného postižení posudková komise zvolila horní hranici daného rozpětí (30-40%), tj. 40%. Dále odůvodnila, že položka 1d není v korelaci s klinickým stavem žalobce, neboť nelze prokázat těžké postižení více úseků páteře (těžce je postižen jeden úsek), závažné parézy (tj. závažné ochrnutí celých dolních končetin), svalové atrofie (úbytek svalové tkáně; žalobce nemá atrofie povšechně na dolních končetinách, jen na levém bérce levé dolní končetiny), závažné poruchy hybnosti (jen levá dolní končetina) ani závažné poruchy svěračů (jen lehké postižení, žalobce je převážně kontinentní). Vzhledem k dalším onemocněním posudková komise uvedenou hodnotu zvýšila o 10% (§ 3 odst. 1 cit. vyhlášky), celkový pokles pracovní schopnosti tak činí 50%. Posudková komise konstatovala, že na popsané úrovni lze zdravotní stav žalobce považovat za stabilizovaný, žalobce je na svůj stav adaptován (§ 39 zdp). K pracovní rekondaci uvedla, že žalobce je schopen využít svůj zbytkový potenciál k přiměřené výdělečné činnosti se zachováním pracovních úlev, např. na částečný pracovní úvazek vykonávat duševní či administrativní práce. Uvedený posudek byl proveden k důkazu při jednání dne 22. 11. 2018.

35. Žalobce na podané žalobě setrval a navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.
36. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba n e n í d ů v o d n á**.
37. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
38. V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
39. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).
40. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).
41. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky č. 359/2009 Sb. je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
42. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro

jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).

43. V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
44. V § 4 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (3) Snížení dolní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
45. Na projednávanou věc dopadá změna právní úpravy v posuzování invalidity po 1. 1. 2010. Podle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb. platí, že byl-li plný invalidní důchod přiznán před 1. lednem 2010 a při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009 je zjištěn takový stupeň invalidity, který má za následek snížení výše invalidního důchodu, sníží se výše invalidního důchodu až od třinácté splátky tohoto důchodu splatné po dni konání této prohlídky.
46. Jak je již výše uvedeno, z důvodu této legislativní změny bylo u všech poživatelů invalidních důchodů postupně provedeno nové posouzení zdravotního stavu pro účely stanovení stupně jejich invalidity, a to postupem ex officio. U žalobce k tomu došlo dne 28. 8. 2012 na OSSZ Hradec Králové. Jednalo se o první lékařskou prohlídku provedenou po roce 2009.
47. K žalobním námitkám soud uvádí následující.

48. Ve správním spise založená listina „*Hlášení o snížení stupně invalidity u invalidního důchodu třetího stupně - datum přiznání důchodu před 1. 1. 2010*“, kterou žalované dne 5. 9. 2012 doručila OSSZ Hradec Králové spolu s podkladovým posudkem ze dne 28. 8. 2012, není rozhodnutím ve smyslu § 67 a následujících zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, kterým by se zakládaly, měnily nebo rušily práva anebo povinnosti žalobce, ale interním aktem pro komunikaci mezi příslušnou OSSZ a žalovanou Českou správou sociálního zabezpečení, jak bylo vysvětleno při jednání soudu dne 12. 7. 2018. Rozhodnutím ve smyslu citovaného § 67 správního řádu, které zasáhlo do práv žalobce, bylo až prvoinstanční rozhodnutí žalované vydané na podkladě posouzení zdravotního stavu žalobce lékařem OSSZ Hradec Králové.
49. Vzhledem ke skutečnosti, že všechna předchozí rozhodnutí navazující na posouzení zdravotního stavu žalobce lékařem OSSZ Hradec Králové dne 28. 8. 2012, byla zrušena předchozími rozsudky zdejšího krajského soudu (jak druhoinstanční, tak i prvoinstanční rozhodnutí, viz výše citovaná rozhodnutí ze dne 11. 9. 2012, 20. 11. 2012, 7. 4. 2012 a 27. 6. 2014), jedná se stále o totéž správní řízení, zahájené z moci úřední v roce 2012. Proto i touto žalobou napadené rozhodnutí v návaznosti na prvoinstanční rozhodnutí žalované ze dne 2. 11. 2016, musí nutně vycházet z uvedeného posudku OSSZ Hradec Králové ze dne 28. 8. 2012. Žalobce se mylně domnívá, že „*platí původní předchozí stav, tj. že jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně, což trvá i nadále.*“ V daném případě se o žádnou retroaktivitu nejedná.
50. Teprve v případě, že by si žalobce podal sám novou žádost o změnu stupně invalidity z důvodu nových skutečností, (prokázané zhoršení zdravotního stavu na podkladě nových aktuálních lékařských zpráv), může být zahájeno nové správní řízení a nové aktuální posouzení jeho zdravotního stavu lékařem OSSZ a na jeho podkladě vydáno nové rozhodnutí. V případě přezkoumávaného rozhodnutí se však o „nové“ rozhodnutí v tomto smyslu nejedná, neboť, jak je již opakovaně výše uvedeno, navazuje na posudek OSSZ Hradec Králové ze dne 28. 8. 2012. Na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani to, že z důvodu rušení předchozích rozhodnutí žalované soudem tato situace přetrvává již několik let.
51. Krajský soud dále konstatuje, že rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Soud, který sám nemá odborné medicínské znalosti, proto při hodnocení důkazů vycházel z provedených odborných lékařských posudků. Všechny posudkové orgány se shodly v posudkovém hodnocení a závěru, že žalobce byl od 28. 8. 2012 invalidní dle 39 odst. 1 zdp, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp.
52. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o shodné závěry všech těchto posudkových orgánů a zejména pak o posudky PK MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 30. 11. 2017 a PK MPSV ČR v Brně ze dne 9. 10. 2018, které potvrdily a odůvodnily správnost žalobou napadeného rozhodnutí. Závěry uvedených posudků jsou výše popsány, soud nemá žádný důvod učiněné odborné medicínské závěry zpochybňovat, rovněž považuje za nadbytečné je v této části rozsudku opakovat, proto na ně odkazuje.
53. Na projednávanou věc dopadá rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, dostupný na www.nssoud.cz, v němž se uvádí: „*správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení*

ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise)“. Oba uvedené posudky PK MPSV ČR, které soud vzal za stěžejní důkaz v tomto přezkumném řízení, dle názoru soudu plně dostály požadavkům vyjádřeným v citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu.

54. Krajský soud uzavírá, že v přezkumném soudním řízení bylo prokázáno, že od 28. 8. 2012 žalobce není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně.
55. Podle § 41 odst. 3 zdp se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.
56. Podle § 56 odst. 1 písm. d) zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).
57. Podle § 56 odst. 1 písm. c) zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen ve vyšší částce, než v jaké náleží, nebo byl přiznán nebo se vyplácí neprávem, důchod se sníží nebo odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.
58. Krajský soud neshledal namítanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí ani vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. Žalovaná postupovala v souladu se zákonem, když částečně změnila prvoinstanční rozhodnutí žalované ze dne 2. 11. 2016, aby dostála závaznému právnímu názoru dle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 8. 2016, č. j. 29 Ad 14/2014-104, a ve zbývajících částech toto rozhodnutí jako správné potvrdila, neboť i v řízení před zdejším soudem bylo prokázáno, že ke změně stupně invalidity u žalobce došlo dne 28. 8. 2012. Krajský soud rovněž zdůrazňuje, že ve zmíněném rozsudku ze dne 19. 8. 2016, č. j. 29 Ad 14/2014-104 soud uvedl, že důvodem pro zrušení předchozích rozhodnutí žalované nebylo nesprávné či neobjektivní hodnocení zdravotního stavu žalobce, to odpovídalo druhému stupni invalidity s 50% mírou poklesu pracovní schopnosti.
59. Krajskému soudu proto v aktuálně vedeném řízení nezbylo, než v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Náklady řízení

60. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl v řízení úspěšný a správnímu orgánu, který měl ve věci úspěch, toto právo nenáleží dle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 22. listopadu 2018

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně